

ἔσθλός (συνών. ἀγαθός, ἀντίθ. φαῦλος). Καλός/σπουδαῖος, good/noble, Δημόκριτος 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προῆξιν ἀμαυρίσκει. || **ἔσθλά**. Ξενοφάνης 1.19 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει. || (ἀντίθ. δεινά). Ἐμπεδοκλῆς 15.3 δεινὰ καὶ ἐσθλά.

ἑσπέρα (ἀντίθ. ἡώς). Ἑσπέρα/βράδυ, evening/night, Ἡράκλειτος 120.1 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέρματα.

ἑστία. Ἑστία, hearth, Φιλόλαος 7 τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαίρας ἐστία καλεῖται A 16 (DK I 403,14) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστίαν τοῦ παντὸς καλεῖ.

ἑστῶ. Οὐσία, essence, Φιλόλαος 6.1-7 ἀ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδῖος . . . μὴ ὑπαρχούσας τᾶς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων.

ἑσχατος. Ἑσχατος/ἀκρότατος, extreme/uttermost, Παρμενίδης 11 γάλατ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος ἑσχατοὺς Ζήνων 1.7 οὐδὲν . . . τοιοῦτον ἑσχατοῦν ἔσται Ἐμπεδοκλῆς 35.10 ἐπ' ἑσχατα τέρματα κύκλου 36 τῶν δὲ συνερχομένων ἐξ ἑσχατοῦν ἵστατο Νεῖκος 100.4 ῥινῶν ἑσχατα τέρθρα Ἀρχύτας A 24 ἐν τῷ ἐσχατῷ οἶον τῷ ἀπλανεῖ οὐρανῷ. || Δημόκριτος 111 ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχατῇ 219 πενίης ἐσχατῆς.

ἔσω. Βλ. εἴσω.

ἐτάζειν. Ἐξετάζω/ἀνακρίνω, examine/interrogate, Δημόκριτος 266.6 ἦν καὶ πάνν ἐτάζη τοὺς ἀδικέοντας. Πρβλ. ἐλέγχειν.

ἐταῖρος. Φίλος/σύντροφος, friend/companion, Δημόκριτος 255 καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ ἐταίρου γίνεσθαι.

ἔτεή. Ἀλήθεια/πραγματικότης, truth/reality, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον . . . ὅτι ἐτεῆς ἀπὴλλακται. || **ἐτεῆ** (ἀντίθ. νόμῳ). Δημόκριτος A 49 (DK II 97,14) οὐ κατ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, ὅπερ αὖ πάλιν ἐτεῆ καλεῖ, παρὰ τὸ ἐτεόν, ὅπερ ἀληθὲς δηλοῖ, ποιήσας τοῦνομα 7 ἐτεῆ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενὸς 8 ἐτεῆ οἶον ἕκαστον γινώσκειν ἐν

